

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Jana 78 s.r.o.**, se sídlem Kryblická 120, Trutnov, zast. Mgr. Josefem Zemanem, advokátem se sídlem Žižkova 498, Trutnov, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2016, č. j. 20845/2016-MZE-14141, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2023, č. j. 3 A 127/2016-151,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem projednávané věci, která je u kasačního soudu již potřetí, je otázka způsobu určení správné výměry dílů půdních bloků (dále jen „DPB“) při zaměřování jejich neobhospodařované části během kontroly pro účely poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy podle § 6 a násl. nařízení vlády č. 50/2015 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování přímých plateb zemědělcům a o změně některých souvisejících nařízení vlády, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády o přímých platbách zemědělcům“). Podle svého § 1 toto nařízení upravuje některé podmínky poskytování přímých plateb zemědělcům v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie. Hlavním problémem řešené věci je zohledňování přesnosti měřicího přístroje při zaměřování linií v terénu a následném dopočítávání způsobilé plochy DPB.

[2] Rozhodnutím ze dne 12. 1. 2016, č. j. SZIF/2016/0009577, zamítl Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „SZIF“) žádost žalobkyně o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy za rok 2015 z důvodu vysokého rozdílu mezi obhospodařovanou plochou deklarovanou v žádosti (celkem 44,49 ha) a zjištěnou kontrolou na místě (celkem 37,05 ha), čímž nebyla splněna podmínka poskytnutí jednotné platby podle § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády o přímých platbách zemědělcům. Konkrétně činil rozdíl mezi deklarovanou

a zjištěnou plochou 20,08 % (7,44 ha), přičemž pro vyhovění žádosti a poskytnutí alespoň snížené dotace je třeba rozdíl menší než 20 %.

[3] Podané odvolání zamítl žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím a rozhodnutí SZIF potvrdil. V postupu SZIF neshledal pochybení a nepřisvědčil námitce, že neobhospodařovaná plocha některých DPB (i.č. 640-1000 1002/3, i.č. 620-1000 4008/3 a i.č. 630-0980 5502/4) byla menší, než byla zjištěna kontrolou. Pořízená fotodokumentace, která je součástí spisového materiálu, dokládá, že se na těchto DPB vyskytovaly plochy s přerostlou vegetací trav, plevelů a náletových dřevin, a měření ploch nebylo nepřesné. Hranice mezi způsobilou a nezpůsobilou plochou byla stanovena na základě liniového globálního navigačního satelitního systému (dále jen „GNSS“) validovaným zařízením Topcon GMS-2. Toto měření bylo následně přeneseno do evidence půdy LPIS (z angl. Land Parcel Identification System, pozn. NSS), ve kterém byly vytvořeny finální zákresy.

[4] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou, kterou městský soud zamítl nejprve rozsudkem ze dne 17. 12. 2019, č. j. 3 A 127/2016-35. Tento rozsudek městského soudu zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 9. 12. 2021, č. j. 9 As 8/2020-32, jelikož shledal předčasným jeho závěr o správnosti operací s technickou odchylkou měřicího přístroje. Nebylo zřejmé, jakým způsobem (či zda vůbec) bylo s technickou odchylkou počítáno při stanovování rozdílu výměr DPB, a nebyla dostatečně zjištěna ani přesnost měřicího přístroje. Kasační soud proto městský soud zavázal, aby v dalším řízení zkoumal operace s technickou odchylkou, k čemuž si měl získat dostatečné podklady.

[5] Rozsudkem ze dne 28. 4. 2022, č. j. 3 A 127/2016-78, městský soud žalobu znovu zamítl. Tento rozsudek ale Nejvyšší správní soud zrušil rozsudkem ze dne 31. 8. 2022, č. j. 9 As 103/2022-36, z důvodu, že městský soud prováděl důkazy pro zjištění operací s technickou odchylkou mimo ústní jednání. Tím zatížil svůj rozsudek vadou, která mohla mít vliv na jeho zákonnost.

[6] Městský soud v dalším řízení nařídil ústní jednání, na kterém provedl k důkazu žalovaným doplněné podklady. Následně nyní napadeným rozsudkem (v pořadí třetím) žalobu opět zamítl. Shledal, že způsob měření pozemků byl správný a v souladu s pravidly stanovenými v příslušné metodice, tedy zákonný. Nepřisvědčil námitce, že žalovaný manipuloval s protokoly z měření, když je na výzvu soudu doplnil o všechna naměřená data, která se standardně do protokolů nezahrnují z důvodu přehlednosti. Důvodními neshledal ani námitky týkající se nemožnosti prolínání jednotlivých linek v protokolu a měření pouze podle fotografií a poznámek kontrolora. Závěry správních orgánů o neobhospodařované části DPB jsou dle městského soudu podloženy a logicky odůvodněné.

[7] Operace s technickou tolerancí, resp. odchylkou měření při výpočtu obhospodařované plochy shledal městský soud též přezkoumatelnými a v souladu s metodikou a validačním protokolem. Dle metodiky se s tolerancí pracuje tak, že je-li měření v toleranci, jako zjištěná výměra je prohlášena výměra deklarovaná v žádosti; je-li rozdíl výměry změřené a deklarované vyšší než hodnota tolerance, je jako zjištěná výměra brána výměra zjištěná. K dalšímu odečítání tolerance nebo úpravě změřené výměry nedochází. Použití tolerance slouží pouze k rozhodnutí, zda je rozdíl ve výměrách způsoben nepřesností přístroje nebo chybnou deklarací žadatelem. U nyní sporných DPB vychází rozdíly mimo technickou toleranci. K přesnosti měření zařízením Topcon GMS-2 městský

pokračování

soud odkázal na validaci zařízení podle metodiky JRC (Joint Research Centre – Společné výzkumné středisko Evropské komise, pozn. NSS) způsobem zohledňujícím nepřesnosti. Městský soud nakonec ve shodě se žalovaným označil měření provedené geodetem žalobkyně po kontrole za nerelevantní.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[8] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla výše označený rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Navrhla napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Stěžovatelka namítla, že městský soud se v rozporu se zrušujícím rozsudkem č. j. 9 As 103/2022-36 stále dostatečně nevypořádal s jí předkládanými námitkami a důkazy. Zároveň zamítl její návrh na doplnění dokazování o výslech vedoucího kontrolní skupiny a dotaz na CZEPOS (Státní síť permanentních stanic pro přesné určování polohy, kterou spravuje Zeměměřický úřad, pozn. NSS), čímž by se postavila najisto situace ohledně měření DPB. V této souvislosti poukázala na vyjádření Zeměměřického úřadu ze dne 14. 7. 2022, které přiložila ke kasační stížnosti a ze kterého má být patrné, že SZIF čerpal data ze stanic Praha a Jeseník, nejbližší stanicí k předmětným DPB je však Trutnov. I proto považuje stěžovatelka postup a rozhodnutí městského soudu za nesprávné.

[10] Stěžovatelka setrvala na tom, že žalovaný účelově manipuloval s protokoly o měření, aby zlepšil svou důkazní situaci. Dle stěžovatelky je zcela nepřipustné, aby na základě výzvy soudu byly doplněny a měněny stěžejní důkazy obsažené ve správním spise. Správní orgány nepostupovaly transparentně a argumentace, že se pouze doplňovala linie měření z LPIS, nebyla ničím prokázána. Městský soud vzal bez dalšího za své tvrzení žalovaného, aniž by připustil jeho ověření důkazy navrhovanými stěžovatelkou.

[11] Doplnění měření přístrojem Topcon je dle stěžovatelky nezákonné, a pokud přeci jen proběhlo během kontroly, nelze jeho výsledky použít, jelikož průmět GPS do zákresu v LPIS je čistě odhadovaný. Zvolený způsob měření (změření pouze hranice mezi obhospodařovanou a neobhospodařovanou částí DPB a následné promítnutí této linie do již existujících map) není technicky proveditelný, protože kontrolor v terénu neví, kudy vede obvod dříve zaměřené plochy, tj. kde má začít měřit. Navíc tímto postupem dochází k vysoké chybovosti. Za chybné považuje stěžovatelka také to, že pokud byl DPB shledán neobhospodařovaným jako celek, nebyl nijak zaměřen v terénu. Dle stěžovatelky lze skutečnou neobhospodařovanou plochu zjistit pouze zaměřením.

[12] Městským soudem vysvětlený princip zohlednění odchylky považuje stěžovatelka za nesprávný. Dle stěžovatelky by měla být odchylka měření zohledněna pro případ součtu neobhospodařovaných částí půdních bloků. Odkázala k tomu na „*předchozí vyjádření SZIF HK*“, „*tabulku ze spisu o kontrole*“ a manuál pro kontrolory na místě předložený žalovaným, který odkazuje na nutnost zohlednit chybu měření.

[13] Závěrem stěžovatelka zpochybnila faktickou proveditelnost kontroly z důvodu časové nemožnosti kontrolorů zaměřit všechny zaměřené DPB v jimi udávaném čase (3 dny), skutečnost, že kontrolori vždy verifikovali hranice lomových bodů kontrolovaného DPB, a existenci zálohy dat z GPS pro každý kontrolovaný DPB.

[14] Žalovaný ve svém vyjádření setrval na právním názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí a ztotožnil se s napadeným rozsudkem. K námitkám stěžovatelky uvedl, že protokoly z měření slouží pro jednoduché zobrazení existujících podkladů a umožňují jejich vizualizaci, jakož i zobrazení podkladů, které původně zobrazeny nebyly. Namítaná linie představující hranici nezpůsobilé plochy byla zobrazena později specializovaným programem, v případě vyžádání je možné zobrazovat v protokolech různé vrstvy. Informace o způsobu měření, tj. z čeho vyplývá zakres té které plochy, která byla též doplněna později, byla dříve dohledatelná v LPIS.

[15] Ke sporovanému způsobu měření žalovaný odkázal na Pokyny Evropské komise pro kontroly na místě. Za důvodnou nepovažoval ani námitku týkající se rozdílu v liniích změřených GPS a dle LPIS, který je řešen právě technickou tolerancí. Poukázal na to, že jednou z podmínek žádosti pro poskytnutí dotace (jednotné platby) je deklarace skutečné způsobilé plochy. Jelikož byla kontrolou na místě zjištěna nezpůsobilá plocha, provedlo se měření, načež žalovaný zopakoval zvolený postup a výpočet konečné zjištěné plochy. Žalovaný přitom vysvětlil, že v případě DPB, který je celý neobhospodařovaný, se měření neprovádí, pořídí se jen fotodokumentace.

[16] Práce s technickou tolerancí byla dle žalovaného zřetelně objasněna. Zdůraznil, že záloha dat existuje, a konstatoval, že pochybnosti ohledně časového harmonogramu kontroly již byly spolehlivě vyvráceny. Datum uvedené na protokolu není datum měření, ale datum zpracování dat v LPIS. K návrhu na svědeckou výpověď vedoucího kontrolora žalovaný informoval, že takový důkaz již nelze provést, jelikož kontrolor zemřel. Hranice, kde měření začíná a končí, jsou seznatelné z protokolů, kde jsou viditelné prvky z ortofotomap, stromy, domy, které slouží jako orientační body v terénu i v mapě. K systému CZEPOS a použité stanici žalovaný uvedl, že u GNSS přístroje se volba stanice provádí ručně a data ze systému CZEPOS začal SZIF využívat až v roce 2016, nikoliv v rozhodném roce 2015, kdy využíval jiný systém (TOPNET), pro který byly přístroje též validovány.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[17] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[18] Vzhledem k tomu, že se jedná o opakovanou kasační stížnost (v pořadí již třetí), zabýval se Nejvyšší správní soud její přípustností s ohledem na § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je opakovaná kasační stížnost přípustná, pouze pokud je podána z důvodu tvrzeného nedodržení závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu. Dle judikatury je opakovaná kasační stížnost přípustná také tehdy, jestliže směřuje k právním otázkám, které v řízení o první kasační stížnosti nebyly a nemohly být řešeny (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Podle usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 79/2009-165, bodu 34., je naopak nepřípustná opakovaná kasační stížnost, v níž stěžovatel vznesl pouze námitky, které mohl uplatnit již v předchozí kasační stížnosti.

pokračování

[19] Stěžovatelka je tedy omezena v rozsahu uplatnitelných námitek a Nejvyšší správní soud shledal, že jsou nepřipustné její námitky týkající se zvoleného způsobu měření (zaměření pouze hranice neobhospodařované části, nikoliv celého obvodu), časové nemožnosti provedení kontroly, verifikace hranice lomových bodů kontrolovaného DPB, existence zálohy z dat GPS a nezaměření celých neobhospodařovaných DPB (námitky shrnuté v odst. [11] a [13] tohoto rozsudku). První dvě námitky kasační soud závazně vyřešil již v rozsudku č. j. 9 As 8/2020-32, odst. [19] a [31], ostatní nebyly uplatněny v dřívějších kasačních řízeních, ač uplatněny být mohly, jelikož nesměřují proti nové argumentaci městského soudu objevující se až v nyní napadeném rozsudku.

[20] Ve zbylém rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů Nejvyšší správní soud přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu, vázán svými předchozími rozsudky č. j. 9 As 8/2020-32 a č. j. 9 As 103/2022-36. K vázanosti kasačního soudu svým právním názorem vysloveným v dřívějším rozsudku srov. již citované usnesení č. j. 9 Afs 59/2007-56, obdobně usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2019, č. j. 4 As 3/2018-50, č. 4015/2020 Sb. NSS, odst. [29] a násl., nebo ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, odst. [50]. Nejvyšší správní soud také ověřil, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[21] Kasační stížnost není důvodná.

[22] Předmětem projednávané věci je nárok stěžovatelky na jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy, což je jedna z přímých plateb poskytovaných na základě přímo použitelných předpisů Evropské unie (viz § 1 nařízení vlády o přímých platbách zemědělcům). Těmito předpisy Evropské unie je mimo jiné Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014, ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém a o podmínky pro zamítnutí nebo odnětí plateb a správní sankce uplatňované na přímé platby, podporu na rozvoj venkova a podmíněnost (dále jen „nařízení č. 640/2014“).

[23] Podle § 4 odst. 1 písm. a) nařízení vlády o přímých platbách zemědělcům obsahuje žádost o poskytnutí přímé platby *seznam a výměru všech dílů půdních bloků podle zákona o zemědělství evidovaných v evidenci využití půdy na žadatele*.

[24] Podle § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády o přímých platbách zemědělcům je jednou z podmínek poskytnutí jednotné platby skutečnost, že plocha zemědělské půdy je *žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována v evidenci využití půdy na žadatele*.

[25] Podle § 8 odst. 1 nařízení vlády o přímých platbách zemědělcům SZIF jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy sníží nebo neposkytne podle předpisu Evropské unie (ustanovení přímo odkazuje na čl. 19 nařízení č. 640/2014), *[p]okud výměra zemědělské půdy, u níž žadatel splnil podmínky pro poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy podle § 7, je nižší než výměra zemědělské půdy, kterou žadatel uvedl ve své žádosti o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro příslušný kalendářní rok*.

[26] Podle čl. 19 odst. 1 nařízení č. 640/2014 *[p]okud je v případě skupiny plodin podle čl. 17 odst. 1 plocha ohlášená pro účely jakéhokoli režimu nebo opatření podpory na plochu vyšší než plocha zjištěná podle článku 18, vypočítá se podpora na základě zjištěné plochy snížené*

o dvojnásobek zjištěného rozdílu, je-li tento rozdíl vyšší než 3 % nebo dva hektary, ale není vyšší než 20 % zjištěné plochy. Pokud rozdíl přesahuje 20 % zjištěné plochy, nelze na danou skupinu plodin podporu na plochu poskytnout.

[27] Žadatel o jednotnou platbu na plochu zemědělské plochy je tedy povinen ve své žádosti deklarovat výměru dotčených DPB. V případě, že je deklarovaná výměra vyšší, než u které žadatel skutečně splnil podmínky pro poskytnutí jednotné platby, záleží na velikosti rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou plochou. Je-li rozdíl vyšší než 3 %, ale nižší než 20 %, poskytne se žadateli snížená podpora. Je-li rozdíl vyšší než 20 %, podpora se neposkytne vůbec.

III.a Přezkoumatelnost napadeného rozsudku

[28] Stěžovatelka namítá, že městský soud v rozporu se zrušujícím rozsudkem č. j. 9 As 103/2022-36 stále dostatečně nevypořádal její námitky a důkazy, aniž by však blíže specifikovala, o které námitky a důkazy jde. Námitka není důvodná.

[29] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že v rozsudku č. j. 9 As 103/2022-36 městskému soudu vytkl, že prováděl důkazy předložené žalovaným mimo ústní jednání, a proto jeho druhý rozsudek zrušil (odst. [11], [13] a [14] rozsudku č. j. 9 As 103/2022-36). V dalším řízení městský soud toto své pochybení napravil a nařídil ústní jednání, na kterém dokumenty předložené žalovaným provedl k důkazu a účastníkům řízení dal prostor k vyjádření (viz body 37. a násl. napadeného rozsudku; záznam z ústního jednání je založen na č. l. 125 spisu městského soudu). Městský soud tedy nepostupoval v rozporu se zrušujícím rozsudkem č. j. 9 As 103/2022-36, naopak.

[30] Co se týče dostatečnosti vypořádání námitek a důkazů stěžovatelky, Nejvyšší správní soud považuje napadený rozsudek jako celek za dostatečně odůvodněný a srozumitelný, tedy přezkoumatelný. Ke konkrétnímu obsahu pojmu nepřezkoumatelnosti srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, nebo ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 - 136, č. 1795/2009 Sb. NSS, přičemž dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, odst. [29], by konstatování nepřezkoumatelnosti mělo být vyhrazeno opravdu výjimečným případům, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec patrné hodnocení podstatných důvodů či skutečností. Z nyní napadeného rozsudku je zřejmé, z jakých skutečností městský soud vycházel, jak je hodnotil a z jakých důvodů námitkám stěžovatelky uplatněným v žalobě a na ústním jednání nepřisvědčil. Jak již bylo uvedeno, stěžovatelka nekonkretizovala, které její námitky nebo důkazy městský soud vypořádal nedostatečně.

III.b Doplnění dokazování a zamítnutí navrhovaných důkazů

[31] Stěžovatelka brojí proti zamítnutí jí navrhovaných důkazů (svědecká výpověď vedoucího kontrolora a dotaz na CZEPOS) a doplnění protokolů o měření až v řízení před soudem. Namítá, že žalovaný s protokoly účelově manipuloval. Tyto námitky nejsou důvodné.

[32] Správní soudnictví je ovládáno zásadou plné jurisdikce, což znamená, že soudy hodnotí právní i skutkový stav věci. Z toho vyplývá, že jsou povinny provádět dokazování,

pokračování

je-li to třeba (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Pokud má krajský (městský) soud pochybnost o skutkovém stavu, je na jeho uvážení, zda je odstranění sám (porovná nová zjištění s těmi ve správním spise, provede nové důkazy, či zopakuje důkazy ze správního řízení) anebo – pokud by bylo dokazování takového rozsahu, že by nahrazovalo činnost správních orgánů (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.) – zruší napadené správní rozhodnutí a uloží doplnění skutkových zjištění správnímu orgánu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, odst. [42] a [49]).

[33] V projednávané věci městský soud v návaznosti na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 9 As 8/2020-32, odst. [23] a [30]) doplnil dokazování o dostatečné podklady týkající se měření zařízením Topcon GMS-2, tj. měření v terénu, včetně přesnosti měření a práce s technickou tolerancí, resp. odchylkou měřicího přístroje. Takové doplnění v řízení před správním soudem bylo v souladu se zákonem, neb nebylo takového rozsahu, že by městský soud nahrazoval činnost správních orgánů. Zároveň opačný postup městského soudu, tj. nedoplnění dokazování, popř. zrušení napadeného rozhodnutí pro nedostatečná skutková zjištění bez dalšího, by byl v přímém rozporu se závazným názorem kasačního soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2023, č. j. 4 As 423/2021-32, odst. [22] až [26]; či ze dne 16. 3. 2023, č. j. 3 As 409/2021-46, odst. [30] až [34]).

[34] V této souvislosti Nejvyšší správní soud nesouhlasí se stěžovatelkou, že žalovaný s protokoly o měření účelově manipuloval. Jak uvedl již městský soud v bodech 67. a 68. napadeného rozsudku, žalovaný doplněné protokoly nikdy nevydával za původní a vysvětlil (obdobně jako nyní ve vyjádření ke kasační stížnosti), že z důvodu přehlednosti se do protokolů standardně nepromítají všechna naměřená data, která ale jsou dostupná v LPIS. Žalovaný tedy nemanipuloval s protokoly z měření, ale v souladu s výzvou městského soudu, který postupoval v souladu se závazným právním názorem kasačního soudu obstatat si potřebné podklady, v protokolech pouze reflektoval od počátku existující data. V tomto ohledu není důvodná ani námitka, že došlo k doplnění měření zařízením Topcon GMS-2 ve smyslu dodatečného provedení tohoto měření. Došlo pouze k zobrazení měření v terénu v protokolech.

[35] K zamítnutí důkazních návrhů stěžovatelky Nejvyšší správní soud předně stručně uvádí, že podle § 52 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede. Podle ustálené judikatury kasačního soudu platí, že pokud soud důkaznímu návrhu nevyhoví, musí v souladu se zásadami spravedlivého procesu vyložit, z jakého důvodu navržený důkaz neprovedl (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, nověji ze dne 22. 7. 2022, č. j. 10 Ads 303/2020-52, odst. [17], nebo ze dne 16. 8. 2022, č. j. 9 As 206/2020-46, odst. [31]). To městský soud v projednávané věci učinil, když v bodě 42. napadeného rozsudku konstatoval, že uvedené důkazní návrhy stěžovatelky zamítl pro nadbytečnost. Kasační soud se přitom s tímto posouzením ztotožňuje. Odmítnutí pro nadbytečnost je možné, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, v dosavadním řízení bez důvodných pochybností postavena najisto (srov. již citovaný rozsudek č. j. 5 Afs 147/2004-89). Stěžovatelka chtěla navrženými důkazy postavit najisto situaci ohledně měření. Okolnosti měření a související způsob stanovení zjištěné plochy sporných DPB včetně práce s technickou tolerancí (odchylkou měřicího přístroje) však již byly dostatečně objasněny, jak bude rozvedeno níže.

[36] Související argumentace stěžovatelky k faktickému čerpání dat ze stanic CZEPOS, kterou opírá o vyjádření Zeměměřického úřadu ze dne 14. 7. 2022, které přiložila ke kasační stížnosti, je nepřipustná, neboť stěžovatelka tento argument neuplatnila v řízení před městským soudem, ač mohla (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Ústní jednání před městským soudem se konalo dne 6. 1. 2023, další dne 16. 1. 2023 a napadený rozsudek byl vydán téhož dne, tedy až několik měsíců po dni, ze kterého má být stěžovatelkou předkládané vyjádření Zeměměřického úřadu. Z ničeho neplyne a stěžovatelka to ani netvrdí, že by vyjádřením disponovala až v době podání kasační stížnosti.

III.c Správnost měření – zohlednění odchylky měření

[37] Poslední kasační námitka směřuje do zohlednění odchylky měření pro účely stanovení plochy neobhospodařovaných částí DPB. Ani tato námitka není důvodná.

[38] Jak bylo uvedeno výše, již v rozsudku č. j. 9 As 8/2020-32, odst. [19], Nejvyšší správní soud potvrdil správnost zvoleného způsobu zjištění neobhospodařované plochy DPB tak, že v terénu jsou zařízením GPS změřeny dílčí neobhospodařované části DPB nebo pouze linie oddělující obhospodařovanou a neobhospodařovanou část DPB, přičemž další kraje tohoto prostoru tvoří hranice DPB zanesené v LPIS. Metody měření LPIS a GPS na místě jsou tedy kombinovatelné, jak vyplývá i z bodů 40. a 62. napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud však v rozsudku č. j. 9 As 8/2020-32 zavázal městský soud, aby doplnil dostatečné podklady ohledně měření v terénu a zejména práce s technickou tolerancí, resp. odchylkou měřicího přístroje.

[39] Z podkladů doplněných městským soudem vyplynulo, jaká část sporných DPB byla změřena v terénu GPS a jaká byla dopočítána z údajů v LPIS (protokoly z měření na č. l. 61 až 63). Dále bylo objasněno, že technická tolerance (odchylka) při měření plochy DPB zařízením GPS v terénu se vypočítá dle Metodiky pro kontroly na místě jako obvod plochy x hodnota bufferu tolerance (který je stanoven validačním protokolem použitého zařízení GPS) $\times 0,001$ (převod z m² na ha; viz též body 27. a 28. napadeného rozsudku). Vypočtená technická tolerance je pak relevantní pro určení, zda je rozdíl ve výměře DPB deklarované žadatelem a zjištěné kontrolou způsoben chybou měřicího přístroje nebo chybnou deklarací výměry. Pokud je výsledná plocha DPB po odečtení neobhospodařované části v toleranci, je za plochu zjištěnou pro účely dotace považována plocha deklarovaná. V opačném případě (výsledná obhospodařovaná plocha není v toleranci) je za zjištěnou plochu brána plocha změřená (viz též bod 75. napadeného rozsudku).

[40] Nejvyšší správní soud tedy nepřisvědčil stěžovateli, že městským soudem vysvětlený princip zohlednění odchylky měření není správný. Způsob, jakým se pracuje s technickou tolerancí, vyplynul ze žalovaným předložené unijní Metodiky pro kontroly na místě (konkrétně z kapitoly 3.2.2 s názvem Zjišťování plochy odpočtem prvků nezpůsobilých k podpoře; viz též body 28., 74. a 75. napadeného rozsudku), které se ostatně dovolává i sama stěžovatelka v kasační stížnosti, aniž by ji jakkoliv zpochybňovala.

[41] Kasační soud doplňuje, že další „toleranci“ obsahuje výše citovaný čl. 19 odst. 1 nařízení č. 640/2014, dle kterého se jednotná platba na plochu zemědělské půdy stále poskytne (byť ve snížené výši) v případě, že je rozdíl mezi v žádosti deklarovanou a zjištěnou způsobilou plochou DPB větší než 3 %, ale menší než 20 %.

pokračování

[42] Již je tedy zcela zřejmé, jak byla určena výsledná obhospodařovaná, a tedy způsobila plocha těchto DPB, a Nejvyšší správní soud proto ve shodě s městským soudem shledal postup správních orgánů správným. Jelikož stěžovatelkou deklarovaná výměra sporných DPB byla mimo technickou toleranci výměry změřené (zohledňující odchylku měřicího přístroje; blíže viz bod 76. napadeného rozsudku, kde jsou uvedeny konkrétní výměry deklarované a změřené plochy), jako výměra zjištěná pro účely poskytnutí dotace byla brána výměra změřená SZIF kombinací metod LPIS a GPS na místě. Protože rozdíl mezi zjištěnou a deklarovanou výměrou obhospodařovaných DPB překročil 20 % (byť o pouhých 0,08 %), správní orgány v souladu s čl. 19 odst. 1 poslední větou nařízení č. 640/2014 stěžovatelce podporu neposkytly a její žádost o jednotnou platbu zamítly (viz též bod 80. napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud připomíná, že je to primárně žadatel o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy, který má ve své žádosti deklarovat výměru způsobilé plochy.

IV. Závěr a náklady řízení

[43] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[44] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu